

DOLOMIETEN 2017

Onze vakantieplanner Michel , had dit jaar een fietstour in de dolomieten voorzien . Jammer dat rugproblemen van onze coach hier anders over besliste . De reis dreigde in het water te vallen . Michel stond erop dat ons jaarlijks evenement toch zou doorgaan en vroeg Edwin zijn taak verder te zetten . Jos B , Christophe en Hugo hielpen mee bij de voorbereiding hiervan . Helaas moest Jos B op het laatste nog forfait geven . Zondagmorgen vertrokken we met camionette en aanhanger naar CANAZEI in de dolomieten . Onderweg wisselden wij regelmatig van chauffeur en met 8 personen kwamen we veilig aan . Maandag stond rit 5 van de plaatselijke tourtochten op het programma . Passo Carezza werd als eerste overwonnen . Op de top in een mooie taverne werd Stefan door een insect gestoken . Edwin zoog het gif eruit en Stefan was met een zuigplek in de nek , verlost van de pijn . Langs mooie wegen bereikten we Fie' allo Sciliar . We aten een broodje en bespraken de volgende klim met de uitbater : de passo Pinei . Eindelijk boven begon de speeltijd : in de schommel ! Onderweg was het minder . De passo Sella Noord werd nog aangedaan en een mooie afdaling van 11,6 km volgde . Een misverstand over de plaats van samenkomst zorgde ervoor dat de helft van de groep was vermist. Edwin besloot terug bergop te fietsen en de anderen te gaan zoeken (zonder gsm) . Na wat bellen was iedereen aan het hotel en Edwin was nog steeds aan het zoeken . We reden met de auto Edwin achterna en briefte hem over de vermisten . Alhoewel Edwin was gerustgesteld wilde hij de extra klim nog afmaken . s'Avonds maakten we nog een stadswandeling met bezoek aan taverne , waar de ober Hugo wel zag zitten . Al lachend werd dit het einde van een mooie dag. Dinsdagmorgen voor het ontbijt , was er al overleg over rit 3 op het kamerbalkon. Op de top van de passo San Pellegrino stond er een drukbezochte kapel . Na een snelle afdaling en lange tunnel werd er iets gegeten te Cencenighe . Verderop naar Alleghe hadden we een mooi uitzicht over het meer . Tijdens de klim naar de passo Fedaia werden we vergezeld van een Italiaanse showman die op Scarpone leek . Hij en Edwin deden beurtelings kop . Onze man was eerst ! Zeer zwaar was deze beklimming met 30° en hoge klimpercentages . Nabij het stuwmeer werd er gerust. Echter bij vertrek bleek de afdaling door wegenwerken geblokkeerd . De fietsers wisten met lieve woordjes er nog langs te kunnen maar de volgauto moest 57 km in dit berglandschap omrijden . Woensdag was rit 2 aan de beurt . Onmiddellijk de passo Pordoi omhoog , even genieten van het uitzicht en dan de 34 haarspeldbochten omlaag . Te Arabba een drink en een schat met motards uit Amsterdam . Nu werd er gestegen tot de passo Campolongo om erna te dalen tot in Corvara . Het bewolkte meer en meer en de passo Gardena kwam eraan . Op 150 m van de top moesten we regenjassen aantrekken. Toen we juist binnen waren in de bergtaverne , werd het zwart en viel de regen met bakken uit de lucht . Een extra tas koffie en het klaarde op . Nu reden we voorzichtig bergaf om dan de gekende passo Sella omhoog en omlaag nog te verwerken . Er was nog tijd voor een weissbier en om in het zonnetje te gaan liggen . Donderdag werd de zware rit 8 gestart door Alex en Edwin. De anderen werden in 2 autoritten naar de top van de Sella of Gardena gebracht , om aldaar tesamen verder te rijden . In Andraz werd er pizza of spaghetti gegeten vooraleer te starten aan de lange klim naar de passo Falzarego en de passo Valparola. Omlaag en omhoog, het werd zwaar en de passo Pordoi Oost kwam eraan. Met de auto werden enkele mensen vooruit gebracht . Bergop kregen we nog een hagelbui op ons hoofd en dat deed pijn voor wie geen helm droeg . Allen dachten en daarna naar de hotelbar . Vrijdag , de laatste fietsdag . Er werd besloten om de geplande rit 4 met de zware beklimming van de Pampeago te vervangen . Rit 6 omgekeerd werd gestart . Vanaf Predazzo werd 21 km omhoog gefietst tot de passo Valles . In de authentieke bergtaverne werd er gegeten . Nu snel naar beneden om de passo San Pellegrino Oost te beklimmen . Met stukken tot 18% was dat nog even schrikken . Weeral een mooie afdaling naar het stadje Moena met zijn lekkere ijs . Een mooi pad langs de rivier bracht een einde aan het fietsen . Tot boven de 11000 hoogtemeters stonden op de tellers van enkelen . De meeste spullen werden reeds ingepakt . Er werd alweer lekker gegeten in dit familiaal hotel . Bij een traktatie "jagermeister" aan de rivieroever gaf Alex een geweldige speech om Edwin en de chauffeurs van de volgauto te bedanken . Terug in de bar van het hotel werd er nog weissbier / bitte ein bit / grappa / sambuca of gedronken . De afrekening van de extra consumpties van de voorbije week werden gemaakt , dat viel heel goed mee . Edwin had al weten te bepraten dat we onze picknick gratis verkregen. Bedankt : Michel , Edwin , Jos B , Christophe , Hugo , Rudy , Benny , Stefan , Alex , Willy en Jos T Foto's op fotoboek !